

МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО
ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“

1309, гр. София, бул. „Генерал Николай Столетов“ №21
www.gdin.bg тел.: 02 8139247, факс: 02 9311574

Рег. № 11898 Екз. №... /
Гр. София, 2017 г.
07-12-2017

По вх. № 15930/17.11.2017 г.

07-00-25 | 07-12-2017

ДО
ПРОФ. НИКОЛАЙ ПРОДАНОВ -
ЗАМЕСТНИК – МИНИСТЪР
НА ПРАВОСЪДИЕТО

На № 07-00-25/09.11.2017 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ЗАМЕСТНИК-МИНИСТЪР,

По повод доклад за посещенията на Националния превантивен механизъм (НПМ) в затворите в гр. Плевен и Ловеч, затворническите общежития и арестите към тях, и ареста в гр. София, бул. Г. М. Димитров” 42, и в изпълнение на Вава резолюция от 13.11.2017 г., давам следното становище:

По време на проверките са установени редица недостатъци и са направени препоръки, които са изложени в доклада. Относителният дял на позитивните констатации е незначителен, в сравнение с критиката за допуснати слабости, съществуващи проблеми и нерешени въпроси.

I. Относно препоръките към министъра на правосъдието за затворите:

По т. 1. Със заповед рег. № Г-81/01.03.2016 г. началникът на затвора в гр. Стара Загора е разпоредил при излизане от групите лишени от свобода да бъдат облечени в прилично облекло, като е посочено какво включва същото. Целта на издадената заповед е спазването на добрите нрави и благоприличието в държавната институция, каквато е затвора. Издаването на заповедта не е прецедент, подобни заповеди действат в съдебната система, в общинската администрация, в ГДИН и в други

държавни структури. В спалните помещения и коридорите на групите лишениите от свобода се обличат по тяхна преценка и собствен вкус. Тези, които не разполагат с подходящи дрехи и обувки получават такива от пенитенциарната администрация.

Считам, че заповедта не противоречи на закона, не нарушава правото на личен живот и не унижава достойнството на лишениите от свобода, поради което не се налага отмяната ѝ.

По т. 2. – Комисията, създадена със заповед на министъра на правосъдието на основание чл. 45 ЗИНЗС посети арест – гр. Дупница и излезе със становище, че условията за настаняване на задържаните по реда на НПК не отговарят на изискванията посочени в ЗИНЗС и минималните европейски стандарти за третиране на правонарушителите. Изготвено и изпратено е предложение до министъра на правосъдието за закриване на ареста, като надзорно-охранителния състав ще бъде прехвърлен по щата на затвора – гр. София. Така ще бъде намален недостига на служители и полагането на извънреден труд.

По т. 3. – Определянето на комисия за подготовка на визия и времеви график за приваждане на арестите в съответствие с елементарните норми за обитаване само по себе си няма да реши проблема. Имаме горчив опит с изготвянето на стратегия и програма за развитие и подобряване на условията в местата за лишаване от свобода, приети от Министерския съвет, в които бяха предвидени такива срокове и конкретни мерки. Поради необезпечаването им с финансови средства тези документи не бяха изпълнени. Независимо от това през последните години беше постигнат напредък в тази насока. Изградиха се нови арести в гр. Шумен, Бургас, Плевен, Враца, Ловеч, Пазарджик. Предвижда се да бъдат изградени нови арести в затворите в гр. Сливен и в гр. Стара Загора, както и в района на затворническо общежитие „Велико Търново“ към затвора в гр. Ловеч. В ареста в гр. Велико Търново ще бъдат настанени и задържаните лица от ареста в гр. Габрово, който ще бъде закрит, поради това, че е единственият подземен арест в България. С европейско финансиране се предвижда изграждането на пов. арест в гр. Петрич в сграда собственост на Министерството на правосъдието.

По т. 4. – Издаването на писмо с рег. № 1800/ 13.02.2013 г. на главния директор на ГДИН е мотивирано от серия бягства и опити за такива от задържани лица и лишени от свобода настанени във външни болнични заведения. Указанията в писмото са изцяло съобразени с действащата към момента на издаване на заповедта разпоредба на чл. 114, ал. 1, т. 4 ЗИНЗС. Инструкциите за задълженията на постовите надзиратели, охраняващи лишениите от свобода във външно лечебно заведение, са изготвени въз основа на посоченото писмо от главната дирекция.

За всеки отделен случай, преди настаняването на лишения от свобода във външно болнично заведение, се изготвя отделна заповед със

задължително посочване на резултатите от оценката на риска, размера на наказанието, неизтърпяната част, досегашното поведение, вкл. опити за бягство и други. В тази връзка е важно да се отбележи, че отговорността за пресичането и недопускането на инциденти е изцяло на териториалните служби.

На основание чл. 72, ал. 3, т. 1 ЗИИЗС лишените от свобода от категорията открит тип се настаняват за лечение без охрана, но тази възможност се преценява за всеки случай поотделно.

По т. 5. – Считам, че определянето на конкретни стандарти по чл. 43, ал. 5 ЗИИЗС и чл. 20, ал. 2 ППЗИИЗС не е необходимо, тъй като съществуват изисквания, посочени в други нормативни актове, които се прилагат за обществените сгради и помещенията. Стандартите за строителство са много и са регламентирани в подзаконовни нормативни актове, които би следвало да се познават от съответните архитекти, инженери и строители. Напр. Наредба № 7/22.12.2003 г.; Наредба № 1-1971 от 29.10.2009 г.; Наредба № 8121-647 от 2014 г.; Наредба № 4/2006 г.; Наредба № 4/2004 г. и т.н.

По т. 6. – Направената препоръка от НПМ за безпреградно свиждане е нормативно уредена в чл. 98, т. 5 ЗИИЗС и чл. 73, ал. 13 ППЗИИЗС. Всички други свиждания и реда за провеждането им са визирани в чл. 73 ППЗИИЗС. Въвеждането на нормативна промяна по отношение на безпреградно ежеседмично свиждане от 1 час в местата за лишаване от свобода от категория закрит тип би била нецелесъобразна и на практика неизпълнима, поради големия брой лица – от 400 до 800. Европейската практика е идентична на тази в България и в затворите от закрит тип се провеждат затворени свиждания, което не противоречи на европейските стандарти. От друга гледна точка безпреградното свиждане би довело до значително увеличаване на опитите за внасяне на неразрешени вещи и предмети. Недостигът на надзорно-охранителен състав също е основателна причина за невъзможността от подобна нормативна промяна.

По т. 7. – За провеждане на удължените свиждания със заповеди № 721/29.02.2016 г. и № 2577/28.06.2016 г. на главния директор на ГДИН са определени изискванията за оборудване за обособените за целта места. Премахването на камерите и неконтролираното провеждане на свиждане ще бъде в разрез с разпоредбата на чл. 44 ЗИИЗС. Тези действия се предприемат единствено с оглед предотвратяване на бягство, извършването на престъпни деяния или нарушения на установения ред. Те са допълнителна гаранция и за сигурността на посетителите по време на свиждането

По т. 8. – Препоръката е относима към Държавното предприятие „Фонд затворно дело“ /ДФЗД/.

По т. 9. – От страна на ГДИН са предприети действия за избор на изпълнител за изграждане на телефония в местата за лишаване от свобода.

Дейностите по процедурата са възложени на ДПФЗД и следва да бъдат изпълнени през 2018 година.

По т. 10. – Препоръката да бъдат добавени фонокартите за телефонни апарати в Списъка за разрешени вещи, предмети и хранителни продукти, които могат да получават и държат при себе си или на определените за целта места лишените от свобода в затворите и затворническите обществения ще бъде взета под внимание при последваща промяна на списъка.

По т. 11. – Списъкът за разрешени вещи, предмети и хранителни продукти е окачен на общодостъпно за лишените от свобода място и на табло на постове за приемане на документи за свиждане, което е достъпно за гражданите. Така изискването за даване на публичност е изпълнено. Що се отнася до заповедта за разпределение на лишените от свобода, последните се запознават с нея от инспекторите по социални дейности и възпитателна работа. Тази заповед също ще бъде поставена на общодостъпно място за лишените от свобода и гражданите, вкл. чрез обявяването ѝ на електронната страница на ГДИН. По този начин няма да е необходимо документите да бъдат приобщавани към ППЗИНЗС.

По т. 12. – Чл. 75, ал. 2 и 4 ППЗИНЗС и т. 6 и 7 от заповед № Л – 4051/03.10.2016 г. на главния директор на ГДИН са конкретни и ясни по отношение на кореспонденцията. Десетки са случаите на опити за внасяне на наркотични вещества, сим карти и др. чрез личната кореспонденция. Контролът на кореспонденцията не означава цензура. Контролът е само физически, без да си извършва текстови такъв. Той е необходим, тъй като връзката с лица извън затворите би могла да представлява явна и непосредствена опасност за сигурността. Писмата и вещите, които се получават и изпращат от затвора дават възможност за неправомерно придобиване на наркотици, порнографска литература, средства опасни за здравето и за извършване на бягства и други престъпления. Контролът има за цел да предотврати тези възможности. Дори в САЩ тази дейност на администрацията не е определена като противоконституционна. Най-важният случай, касаещ контрол на личната затворническа кореспонденция е делото Прокуниер срещу Маринез от 1974 г. С решението си по това дело съдът определя критериите за проверка на затворническата кореспонденция, които съответстват на Първото изменение на Конституцията. Длъжностните лица в затворите не могат да цензурират кореспонденцията на затворниците просто за да елиминират неласкави или нежелани мнения или фактически неточни изявления. Те по-скоро трябва да покажат, че правомощието им за контрол се упражнява в защита на най-важните интереси на държавата за сигурност и за индивидуализиране на въздействието. Предвид изложеното, считам за целесъобразна съществуващата към настоящия момент нормативна уредба.

По т. 13. Дейността по разкриване и предотвратяване на престъпления в местата за лишаване от свобода не е от компетентността на

Министерството на правосъдието и администрацията на пенитенциарните заведения няма такива правомощия. По тази причина достъп до затворите се предоставя на служители на МВР. Взаимодействието между ГД „Национална полиция“ – МВР и ГДИН – МП е уредено с инструкция, съгласувана с Главния прокурор на Република България, която не е отменена. Не намирам причина въпросът за взаимодействието да бъде преразгледан и решен по друг начин.

II. Относно препоръките към главния директор на ГДИН за затворите:

По т. 1. – Становище по въпроса е дадено в раздел I, т. 4 относно препоръките към министъра на правосъдието.

По т. 2. – Преглед и оптимизация на постове са извършени и към настоящия момент съобразно цитираната численост на персонала обособените постове са съобразени с оперативната обстановка и няма необходимост от преразглеждането им. При извършване на всяка една проверка от страна на сектор „Охрана и сигурност на затворите“ при ГДИН се проверява разположението на постове и се предприемат мерки за оптимизация за всеки конкретен случай. В зоните за повишена сигурност при настоящата организация има предвидени по двама надзиратели. При всяко отваряне на спално помещение е задължително присъствието и на двамата, а при отваряне на повече спални помещения присъства главния надзирател, командира на отделение или определено от тях лице. Мобилните групи за действия по кризисни ситуации се създават от главния надзирател или началника на затвора от момента, в който се открие, че е налице такава. Същите длъжностни лица определят параметрите на групата и как да се действа, според вида и сериозността на случая. Считаме за нецелесъобразно наличието на постоянно действащи мобилни групи без да има наличие на кризисни ситуации, тъй като служителите се използват ежедневно в другите основни дейности в затвора, подобно действие към момента е възпрепятствано и от недостиг на персонал.

По т. 3. – В чл. 291, т. 2 ППЗИНЗС е посочено в кои случаи надзорно-охранителния състав извършва конвойна дейност. Нямам информация за преразбирателство или пропуски във взаимодействието между администрацията на затворническите общежития от открит тип и служителите на Главна дирекция „Охрана“ при конвоиране на лишени от свобода по искане на органите на съдебната власт и при подобни констатации е редно да се конкретизира проблема.

По т. 4. – Не разполагам със сигнали за неспазване на чл. 71а ППЗИНЗС. Разпоредбата е ясна и се прилага, като не е необходимо допълнително разяснение или даване на указания.

По т. 5. – Описаните дейности следва да се разглеждат в бъдещ период по направление на ДПФЗД.

По т. 6. – По отношение на регистъра за травматичните увреждания има установен ред и указания по издадената от заместник-министъра на правосъдието заповед. Промяна на работещия до момента ред и на създадената организация са нецелесъобразни.

По т. 7. – Относно замерване на жилищните площи в местата за лишаване от свобода се предвижда разпореждане за ново указание до териториалните служби и актуализиране на информацията.

III. Относно препоръките към началника на затвора в гр. Стара Загора:

Обстоятелството, че в затворническото общежитие от закрит тип „Черна гора“ няма санитарни възли в спалните помещения по обясними причини е известно. В резултат на усилията на ръководството на затвора в гр. Стара Загора и подкрепата на Министерството на правосъдието и ГДИИ, са осигурени необходимите средства, изготвен е архитектурен проект и в началото на 2018 г. се планира да бъде проведена нова процедура за основен ремонт с изграждане на тоалетни и санитарни възли във всички спални помещения.

В същото затворническо общежитие едно от спалните помещения беше обособено като приемно отделение. Същото е просторно, добре осветено и отоплено. В него престояват до няколко дни новопостъпилите лишени от свобода, преведени от корпуса на затвора. Целта е запознаване с правното им положение, психологическия им статус, степен на уязвимост, взаимоотношения с другите лишени от свобода и т.н. Информацията е необходима при преценката в коя група и конкретно в кое спално помещение да бъде настанен лишеният от свобода. След посещенията на НПМ препоръката е изпълнена и помещението вече не функционира като приемно отделение, а като стандартно спално помещение.

Т. нар. „стая за изтезания“ в затворническото общежитие всъщност е обособено на основание чл. 60, ал. 2 (сега ал. 1) ЗИНЗС помещение за настаняване на посочените в разпоредбата категории лишени от свобода. Същото по нищо не се различава от стандартните спални помещения, като са взети мерки да се избегне самопараняване на настанените лица. Използва се в изключителни случаи и за възможно най-кратки срокове до отпадане на необходимостта. В случая използването на термини, като „стая за изтезания“ са крайно несприемливи и не водят до нищо друго освен уронването на репутацията на институцията и персонала и.

Наказателните килии в затворническо общежитие от закрит тип „Черна гора“ са изведени от употреба през м. април 2017 г. Наложените наказания се изпълняват в затвора в гр. Стара Загора, където условията отговарят на всички изисквания.

IV. Относно препоръките към началника на затвора в гр. Ловеч:

Двете заповеди са издадени във връзка с отказ на група от 7 лишени от свобода да изпълнят разпоредване на длъжностно лице (надзирател), който има задължението да извежда на работа в производствения цех на „Осъм“ АД, намиращ се на територията на затвора и контролира спазването на установения ред. Наказани са само онези лишени от свобода – 4 на брой, за които след проведено разследване се установява, че са подстрекавали групата на работещите към неподчинение. Ключовият момент е не отказа от работа, а именно отказ да се изпълни разпоредване и склоняването на останалите работещи към групов протест. Пособяσιμο е защо в доклада се посочват само заповеди № 113 и № 114, при условие, че със същото съдържание, но с различни субекти са и заповеди с № 112 и № 115. Заповед № 112/27.01.2017 г. е обжалвана пред АС – Ловеч и потвърдена от него като законосъобразна. В този смисъл не намирам за необходимо възобновяването на производството по визираните заповеди, още повече, че лишени от свобода, за които се отнасят, вече са освободени от затвора и на практика подобна процедура е безсмислена.

Служителите в затворническо обществото от открит тип „Полигона“ са запознати с констатациите и тълкуванията на представителите на ИИМ, като в работата си ще се придържат към спазване на конституционните права на лишените от свобода и действащите законови разпоредби.

V. Относно препоръките към началника на ОСИН-София:

По т. 1. – Капацитетът на ареста към момента на проверка е 249 задържани лица, като в помещенията са разположени 415 легла, разпределени по 5 легла в килия. До 2012 г. леглата в килиите са били по 4. Необходимостта от поставяне на допълнително легло е възникнала поради голямата пренаселеност на ареста, следствие от закриване на арест – гр. Сливница, арест – гр. Самоков и определяне на арест – ул. “М-р Г. Векилски“ № 2 за арест, в който се настаняват лица задържани по реда на НПК по досъдебни производства на Специализирания наказателен съд и Специализираната прокуратура. Това е наложило пренасочване от съда на задържаните лица към арест, който е най-близко до района на досъдебното производство или до района, в който се разглежда съдебното дело.

Килиите в ареста са еднотипни, с площ 15,75 кв.м. В изпълнение на чл. 43, ал. 4 ЗИНЗС, във вр. с чл. 240 ЗИНЗС и препоръките на ИИМ, от месец ноември 2017 г. започна демонтиране на допълнително поставеното легло във всяка килия от ареста с цел осигуряване на минимална жилищна площ в спалното помещение на всяко задържано по реда на НПК лице.

По т. 2. – Съгласно приемо – предавателен протокол от 02.02.2017 г., в ОСИН – София е получена доставка от Държавно предприятие „Фонд затворно дело“ от 600 броя чаршафи и 300 броя калъфки за възглавници. Имущество се използва за спалните помещения.

Съгласно приемо – предавателен протокол от 15.11.2017 г., в ОСИН – София е получена нова доставка от Държавно предприятие „Фонд

затворно дело“ за 600 броя чаршафи и 300 броя калъфки за възглавници. Същото имущество се използва за спалните помещения.

Във връзка със заявка от 02.02.2017 г. на ОСИН - София са предоставени 92 броя дюшеци и 100 броя възглавници. Имуществото е заложено за употреба в спалните помещения на ареста. За доокомплектоване на ареста с дюшеци и възглавници се предвижда доставка до края на 2017 г.

По т. 3. – Съгласно чл. 256, ал. 1, т. 2 ЗИНЗС, обвиняемите и подсъдимите имат право на телефонна връзка по ред, установен от главния директор на ГДИН. Със заповед № Л-4102 от 06.10.2017 г. на главния директор на ГДИН, издадена на основание чл. 256, ал. 4 ЗИНЗС, е установен реда за ползване на конкретното право от задържаните под стража лица.

В ареста на бул. “Г. М. Димитров“ № 42 има монтирани и поставени за ползване 8 броя телефонни апарати. Действащите телефонни апарати са монтирани на места, удобни за ползване от всички задържани лица, а именно: 3 броя са разположени в местата за престой на открито, по 1 брой във всеки коридор пред спалните помещения (общо 4 броя), 1 брой в помещението на младши инструктора по охраната, за провеждане на разговори при първоначално настаняване на задържаните лица в ареста. Правото на задържаните лица да ползват телефонна връзка не е нарушено, нито ограничено във време или продължителност. Имайки предвид големия обем и натовареност на ареста, взети са организационни мерки всяко задържано лице да упражни правото си на телефонна връзка, съгласно законовите разпоредби. Със заповед на началника на ОСИН – София е определен реда за осъществяване на правото за ползване на телефонна връзка в конкретния арест. Също така, на всеки етаж, където са настанени задържаните лица, има поставен телефонен апарат, който при нужда да бъде използван от тях извън времето им за престой на открито или за уведомяване на адвокати без ограничения на времето за ползване.

Задържаните лица се придвижват в района на етаж, до банята и до телефонните апарати без белезници.

По т. 4. – Съгласно чл. 254 ЗИНЗС и чл. 277а ППЗИНЗС задържаните лица имат право на срещи с адвокат, който се ползва с правата си по чл. 34 от Закона за адвокатурата. В ареста на ул. „Г. М. Димитров“ № 42 адвокатите ползват своите права и се срещат насаме със задържаните лица. Надзорно-охранителният състав стриктно спазва разпоредбите относно наблюдение на срещите без право на подслушване на разговорите. Предприети са действия за изграждане на отделно помещение на 2-ри етаж от ареста за провеждане на адвокатски срещи със задържани лица.

В чл. 253, ал. 1 и ал. 5 ЗИНЗС е посочено, че достъпа до задържаните е в рамките на работно време с възможност за удължаване по изключение с два часа. В досегашната практика на ареста няма искания за посещения на адвокати в извън работно време.

По т. 5. – За всеки пост в ареста са издадени инструкции на поста, съобразени със законовите разпоредби относно организацията на постовата служба в ареста. Извеждането на задържаните лица от килиите може да бъде по различни причини. В инструкциите ясно е описан района на всеки пост с граници и пунктове за изпълнение на служебните задължения от служителите. В границите на поста задържаните лица се извеждат и съпровождат без поставяне на помощни средства – белезници. Извън охраняемите зони на ареста, които са описани и отразени в инструкциите на постовете, се извършва конвоиране на задържаните лица с белезници, на основание чл. 114 ал. 3 ЗИНЗС.

По т. 6. – Служителите от надзорно-охранителния състав са инструктирани да отбелязват в писмените си доклади начален и краен час при ползване на помощни средства. Също така в Регистъра за употреба на сила се отбелязва началния и крайния час за ползване на помощни средства, регистрационния номер на писмото, с което е уведомена съответната прокуратура. За всяка употреба на помощни средства се уведомяват водения разследването прокурор по досъдебното производство, както и прокурора, упражняващ надзор за законност.

По т. 7. – При констатирани следи от насилие при медицинския преглед на новоприето задържано лице, същото се освидетелства, като във Формуляр за регистриране на травматични увреждания на лишените от свобода и задържаните под стража и Схема на човешкото тяло за маркиране на травматични увреждания се описват подробно характера, местоположението, размера, специфичните характеристики на всяко нараняване, изявленията, направени от задържаното лице, лекарското заключение и предприетите мерки за оказване на медицинска помощ. Случаят се докладва незабавно на дежурния главен надзирател, който докладва на началника на сектор „Арести“, уведомява се прокурора, упражняващ надзор за законност и се докладва на оперативния дежурен при ГДИН. Горесписаната процедура се спазва и в случай на констатирани следи от насилие и нараняване между задържани лица или след употреба на физически сила и помощни средства от страна на надзорно-охранителния състав в ареста.

VI. Относно препоръките към главния директор на ГДИН за ареста на бул. „Г. М. Димитров“ № 42:

По т. 1. – По отношение на ползването на белезници в ареста е взето отношение в т. 3 и 5 на предходния раздел. Поставянето на белезници в случаите, установени със закона, не може да бъде определено като „масови изтезания“.

По т. 2. – Статутът на задържаните лица в ареста и организацията на надзорно-охранителната дейност не предполагат осъществяване на колективни мероприятия поради липса на възможност за такива освен в мястото, където осъществяват правото си на престой на открито.

Предложението на ИПМ, след диагностициране на задържаното лице и извършената оценка на риска за настаняване в обща килия, при показан нисък риск, да се придвижват свободно в границите на ареста, също е практически неизпълнимо.

По т. 3. – Към настоящия момент визията на ръководството на ГДИН е да не обсъжда преминаване на арестите в гр. София към Софийския затвор или обособяването им като самостоятелна структурна единица. По тази причина същото не следва да се предлага на министъра на правосъдието за промяна на щатното разписание.

По т. 4. – Ще бъде обърнато внимание на ръководителите на териториалните служби за спазване на закона при издаване на индивидуални административни актове от тяхната компетентност. Считаме за нормално и коректно да ни бъдат посочени конкретни случаи, с които да се запознаем, за да вземем необходимите мерки.

По т. 5. – Служителите са запознати, че когато издадената устна заповед е неправомерна, са длъжни да посочат основанията си за това на началника, който я е издал. Когато заповедта бъде потвърдена писмено, държавният служител я изпълнява, като отговорност за последиците от изпълнението ѝ носи началникът. При издадена заповед или разпореждане, чието изпълнение съставлява престъпление, държавният служител не ги изпълнява и незабавно уведомява по-горестоящия началник. Посочените правила се обясняват на служителите още при постъпването им на служба и при първоначалното им обучение. Считаме за нормално и коректно да ни бъдат посочени конкретни случаи, с които да се запознаем, за да вземем необходимите мерки.

По т. 6. – Със заповед на началника на ОСИИ - София, възможността за пазаруване в лавка е увеличена от два на четири пъти месечно. Към настоящия момент в ареста на бул. „Г. М. Димитров“ № 42 няма изградено помещение за лавка и на задържаните лица се предоставят заявки, които те попълват доброволно с желаната от тях стока или продукти. Тази възможност не е задължителна, а е по собствен избор от всяко задържано лице. Във връзка с препоръката са прегледани наличните помещения в ареста и след осигуряване на финансови средства ще се подготви помещение за лавка. Едва тогава ДП „Фонд затворно дело“ може да оборудва помещението с необходимия инвентар, софтуер, карти и стоки за осигуряване на безпалочно плащане. Към настоящият момент заповед № Л-4102/06.10.2016 г. на главния директор на ГДИН не следва да се променя преди пускане в експлоатация на лавката към ареста на бул. „Г. М. Димитров“ № 42.

По т. 7. – Лицените от свобода имат същите права и задължения както всички задължително здравноосигурени лица. В този смисъл са длъжни да посмат разходите по лечението им, които не се покриват от Националната здравноосигурителна каса (НЗОК). Съгласно Националния рамков договор за медицинските дейности между НЗОК и Българския

лекарски съюз, изпълнителят на болнична помощ обявява на общодостъпно място имената на договорните клинични пътеки, цените, които НЗОК заплаща за тях, както и видовете медицински изделия и цените, до които НЗОК заплаща за същите (в случаите, когато медицинското изделие е включено при изпълнение на диагностично-лечебния алгоритъм в клиничната пътека). По конкретния казус нямаме допълнителна информация и не можем да представим такава. В ГДИН няма информация за други подобни случаи.

VII. Относно препоръките към министъра на правосъдието за ареста на бул. „Г. М. Димитров” № 42:

По т. 1. – На настоящия етап няма възможност за отпускане на допълнителни щатни бройки, независимо дали са за длъжности по Кодекса на труда. Това е свързано с осигуряването на финансови средства за обезпечаване на такива щатни бройки, каквито средства не са предвидени в бюджета за 2018 г.

По т. 2. – Преценката за възлагане на проверка на Инспектората по чл. 46 от Закона за администрацията е на министъра на правосъдието.

По т. 3. – Препоръката е към ДП „Фонд затворно дело”, но ще бъде обсъдена съвместно с тях.

ВИД ГЛАВЕН ДИРЕКТОР:

Ст. комисар **СВИДЕН ЦВЕТАНОВ**

(съгл. зап. № ЧР-05-67/14.03.2017 г.)

Съгласувал:

Ст. комисар Митко Димитров – зам. главен директор: 06.12.17.....

Изготвили:

Борис Стратнев – началник на отдел ПМКМД: 06.12.17.....

Ивайло Йорданов – началник на сектор ОСЗ: 06.12.2017.....

Васко Бабаджанов – началник на сектор ОСА: 06.12.2017.....